

ordning etableres, vil den blive tidsbegrænset, indtil de nødvendige erfaringer med de nye dyrkningsmetoder er gjort. Eventuelle tilskud vil blive afstemt med Landbrugs- og Fiskeriministeriets ordninger, og der vil kun blive givet tilskud, når der ikke kan opnås tilskud efter disse ordninger.

Tilskud under denne ordning vil også kunne ydes til offentlige institutioner, herunder forskningsinstitutioner.

ad stk. 2

Med bestemmelsen gives miljø- og energiministeren hjemmel til, ved bekendtgørelse, at fastsætte detaljerede regler for tilskud efter § 19, stk. 1, i overensstemmelse med skovlovens formål og det, der er anført oven for under de enkelte ordninger. Herunder er det hensigten, at udarbejde regler om, at Skov- og Naturstyrelsen ikke kan acceptere, at der noteres transport på tilskud.

ad stk. 3

Med denne bestemmelse er det hensigten at stille krav om, at udbetalinger skal ske til en konto, som ansøger har i et pengeinstitut.

ad stk. 4

Bestemmelsen supplerer registerlovgivningen.

Til § 20

Bestemmelserne om produktionsafgifter har baggrund i en henvendelse til miljø- og energiministeren fra Dansk Skovforening. Heri anmoder man ministeren om, under en række forudsætninger, at tage initiativ til en tidsbegrænset afgiftsordning. Anmodningen skal ses i lyset af erhvervets ønske om mere miljøvenlige produktionsmetoder i pyntegrøntsektoren, herunder et mindsket forbrug af pesticider. Henvendelsen er ligeledes begrundet i en forventning om et stærkt stigende udbud af såvel juletræer som pyntegrønt i de kommende år. De midler, som tilgår produktionsafgiftsfonden skal således bidrage til finansiering af en omstilling af sektoren til en mere miljøvenlig produktion og til en forstærket fælles markedsføringsindsats, for at finde afsætning for det øgede udbud.

Landbrugs- og fiskeriministeren har den 15. november 1995 overfor Folketinget redegjort for produktions- og promillefondsaftgiftssystemet med henblik på vurdering af behovet for og hensigtsmæssigheden af at videreføre adgangen til at opkræve produktionsafgifter. I redegørelsen konkluderes det blandt andet, at produktionsafgifter er et egnet redskab til at sikre, at erhvervet solidarisk medvirker til

finansiering af en række aktiviteter, som den enkelte erhvervsudøvende ikke selv har mulighed for at iværksætte. Produktionsafgiftssystemet er desuden et velegnet instrument til supplerer af statslige bevillinger.

ad stk. 1 og stk. 2

Med bestemmelsen gives miljø- og energiministeren hjemmel til at opkræve en afgift på juletræer og pyntegrønt, som dyrkes her i landet. Herunder kan ministeren bestemme, at opkrævningen varetages af en brancheorganisation. Det er hensigten at lade Dansk Skovforenings Pyntegrøntsektion foretage opkrævningen.

Produktionsafgifter opkræves også for visse landbrugs-, frugt- og gartneriprodukter. Der findes i alt 13 sådanne produktionsafgiftsfonde. Provenuet fra afgiften skal fortrinsvis anvendes til en omstilling til mere miljøvenlige produktionsformer samt finansiering af branchens fælles salgsfremmende foranstaltninger med henblik på at finde afsætning for den forventede markant stigende produktion.

Afgiften tænkes alene opkrævet for arterne nordmannsgran (*Abies nordmanniana*) og nobilis (*Abies procera*).

Forslaget indebærer, at der kan indføres afgift enten på dyrkning af udplantningsplanter eller på dyrkning af juletræer og pyntegrønt, eller der kan indføres afgift på arealer, som anvendes til dyrkning af pyntegrønt og juletræer.

Hjemlen til at indføre afgifter på juletræer og pyntegrønt vil først blive udnyttet efter opnået enighed med de centrale af de berørte erhvervsorganisationer.

ad stk. 3

Afgiftsprovenuet indgår i en produktionsafgiftsfond i lighed med de produktionsafgiftsfonde, som kendes for landbrugsprodukter. Fondens midler forventes hovedsageligt anvendt til forskning og forsøg i andre herunder mere miljøvenlige produktionsformer samt til fælles afsætningsfremmende foranstaltninger for juletræer og pyntegrønt.

ad stk. 4

Bestemmelsen åbner mulighed for at overføre midler fra promilleafgiftsfondene efter de regler, som er fastsat i lov nr. 414 af 13. juni 1990 som ændret ved lov nr. 265 af 6. maj 1993 og lov nr. 399 af 14. juni 1995 om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v. (bemyndigelsesloven). Fra og med 1996 fritages jordbruget som led i